

Prulletje vindt een zijden ei

Thea Dubelaar
Liënne ten Kate

Kleine Prul is net uit het ei.
Mama Eend is trots en blij,
maar dan komt Zijdekip voorbij.

‘Mijn kuiken is veel zachter dan jij,’
zegt Zijdekip tegen het pulletje.

‘Maar niet zo lief als dat kleintje van mij,’
roept de mama van Prulletje.

Prulletje vindt een heel vreemd ei.
Wit en zacht en zonder dop.

Kleine Prul tikt er zachtjes op
en luistert met de kop vlakbij
het draderige ei.

Het is doodstil van binnen.

‘Zijdekip, hé witte mevrouw,’
roept Prulletje, ‘is dit ei van jou?’

Zijdekip loopt eromheen.
Ze duwt er tegen met één teen
en zegt dan: ‘Nee! Dat rare ei
is niet van mij.’

Muis komt stiekem dichterbij
en bijt nieuwsgierig in het ei.

‘Blijf af,’ zegt Prul, ‘het is van mij.’

Maar Muisje piept: ‘Maak je niet druk.
Ik maak het heus niet stuk!’

Er zit vast een verrassing in.
Een slangetje of babyspin!
Een schildpadje misschien?
Wie heeft ooit zo’n ei gezien?’

‘Ik,’ zegt Zijdevlinder.
‘Dat zijden ei is een cocon!’

Prulletje vindt een heel vreemd ei.
Wit en zacht en zonder dop.
Kleine Prul tikt er zachtjes op en luistert
met de kop vlakbij het draderige ei.
Er zit vast een verrassing in.
Een slangetje of babyspin!
Een schildpadje misschien?

Het babyeendje Prul ontmoet een lieve, maar lelijke
zijdevlinder en haar rupsjes die cocons van zijde spinnen.
De andere vlinders vinden de zijdevlinder
mislukt en niks waard. Zelf zijn ze veel mooier!
Maar Prulletje vindt haar juist heel bijzonder.
En de zijde van haar cocon? Dat is het mooiste draad
dat er bestaat om een lieve knuffel van te maken.

Uitgeverij Menuet

9 789491 707155

